

Medvěd zadoufal. Třeba si nevšimla, že je ještě vzhůru. Rychle sebou mrštil zpátky do postele a předstíral, že spí. Máša se ale medvědovým falešným chrápáním nenechala přelstít. Stála u jeho postele a povídala dál: „Dneska je krásně!“ Medvěd kradmo otevřel jedno oko. „Děláte vy medvědi něco jiného, než že spíte nebo se na to chystáte?“ zeptala se Máša.

„Taky bych se natáhla,“ dodala nevinně. V tu ránu medvěd zcela procítl. Posadil se na posteli tak rychle, až v matraci zavrzaly pružiny. „Víš přece, že když spím, jsem nejhodnější!“ dodala Máša s andělským výrazem ve tváři. Medvěd tedy přikývl. Připravil jí rozkládací postýlku přímo vedle té svojí a peřiny povlékl jejím oblíbeným fialovým povlečením.

